

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. K. N.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2023, č. j. CPR-39434-3/ČJ-2022-930310-V236, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 6. 2023, č. j. 75 A 3/2023-36, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované označenému v záhlaví tohoto usnesení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 11. 11. 2022, č. j. KRPU-104936-60/ČJ-2022-040026-SV, jímž bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedl, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je v daném případě jediným prostředkem k dosažení toho, aby případný úspěch v soudním řízení nebyl pouze úspěchem formálním, ale též faktickým. Současně však doplnil, že ani v případě úspěchu kasační stížnosti mu nevznikne oprávnění k pobytu na území České republiky, neboť s ohledem na trestní minulost je v jeho případě získání nového pobytového oprávnění v podstatě vyloučeno. Stěžovatel uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku mu bude

způsobena nenahraditelná újma v podobě nepřiměřeného zásahu do soukromého života. V této souvislosti připomněl, že žije v České republice nepřetržitě po dobu více než 15 let, tedy téměř po celý svůj dospělý život. V zemi původu nemá zajištěno zázemí ani zdroj příjmů, naopak veškerý stěžovatelův život je spjat s územím České republiky. Ačkoli se stěžovateli nepodařilo v České republice založit rodinu, má na území přátele a známé, kteří mu emočně i finančně pomáhají. Začlenění a reintegrace stěžovatele v zemi původu, kde nemá žádné vazby, jsou pro něj nepředstavitelné. Odhlédnout dle jeho názoru nelze ani od velké vzdálenosti a finanční náročnosti cesty. Stěžovatel odkázal mj. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 6 Azs 170/2022-23, a ze dne 19. 1. 2023, č. j. 4 Azs 297/2022-42. Zmínil také nezbytnost zachování osobního kontaktu se zástupcem.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila. Uvedla, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a sice s požadavkem, aby se na území České republiky zdržovali jen ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která žadateli hrozí, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tedy taková, která odůvodňuje, aby v konkrétním případě nebylo pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek nemá, výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 65, a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[8] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), a sice újmy, která není bagatelní, nýbrž významná (viz výše). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší (resp. významné) újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[9] V souzené věci však stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesl a ani Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že stěžovatelova situace patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen.

[10] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše zmiňovaném usnesení č. j. 8 Azs 339/2019-38 v bodě 58 odůvodnění potvrdil dřívější názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32 (bod 7), dle kterého *„paušálním přiznáváním odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je spojena povinnost vycestovat z území České republiky, by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona“*. K přiznání odkladného účinku by tedy nemělo docházet bez dalšího, ale *„jen ve spojení s dalšími důvody (např. týkajícími se rodinného či soukromého života stěžovatele)“* (tamtéž; pozn.: zvýraznění podtržením doplnil soud).

[11] V daném případě však stěžovatelovo tvrzení o možném zásahu do jeho soukromého života zůstalo toliko v rovině obecného (neurčitého) a ničím nepodloženého konstatování. Stěžovatel bez bližší konkretizace poukazuje na dlouhodobost pobytu na území České republiky na straně jedné a na absenci zázemí a nemožnost se v zemi původu integrovat na straně druhé. V této souvislosti pouze zmínil, že na území pobývá po dobu 15 let a má zde vytvořeny vazby a zázemí, které naopak nemá v zemi původu. Dále uvedl, že rodinu v České republice nezaložil, ale má zde přátele. Tato nekonkrétní tvrzení ovšem nemohou založit ony rozšířeným senátem požadované „další důvody“, které by v řízení o kasační stížnosti ve věci správního vyhoštění odůvodnily výjimečné přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tedy netvrdil ani neosvědčil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly odůvodnit přiznání odkladného účinku z důvodu jeho soukromého života.

[12] K tvrzené nutnosti zachování osobního kontaktu stěžovatele s jeho zástupcem po dobu vedeného soudního řízení pak Nejvyšší správní soud pouze doplňuje, že v době

všeobecně dostupných mobilních či počítačových aplikací umožňujících jednoduché posílání zpráv, připojených dokumentů, či dokonce videohovory, může stěžovatel i po eventuálním odjezdu z České republiky bez velkých obtíží zůstat se svým advokátem v kontaktu (viz již výše citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 8 Azs 339/2019-38, bod 68).

[13] Ke stěžovatelem odkazovaným usnesením ze dne 25. 8. 2022, č. j. 6 Azs 170/2022-23, a ze dne 19. 1. 2023, č. j. 4 Azs 297/2022-42 (ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu), Nejvyšší správní soud upozorňuje, že rozhodování o odkladném účinku je výsledkem posouzení individuálních okolností každého případu a konkrétního navrhovatele. Odkazy na uvedená usnesení nadto nejsou v dané věci příléhavé, neboť v nich Nejvyšší správní soud posuzoval okolnosti odlišné od nynějšího případu.

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu